

Život Cirkvi

Ročník 17

42/2010

17. október - Medzinárodný deň za odstránenie chudoby

Benedikt XVI. kanonizoval šiestich blahoslavených

Vatikán (17. októbra, RV) – Stanisław Kazimierczyk Sołtys, poľský kňaz rádu „Ordine dei Canonici Regulari Lateranensi”; André Alfred Bessette, kanadský rehoľník z Kongregácie Sv. kríža; španielska rehoľná sestra Cándida María od Ježiša, zakladateľka Kongregácie Ježišových dcér; Mary MacKillopová, austrálska panna a zakladateľka Kongregácie sestier sv. Jozefa od Najsvätejšieho Srdca; Giulia Salzanová, talianska zakladateľka Kongregácie sestier katechétoch od Najsvätejšieho Srdca Ježišovho; a Battista Camilla Varanová, talianska rehoľnica z Rádu sv. Kláry. To sú mena šiestich blahoslavených, ktorých pápež Benedikt XVI. kanonizoval v nedeľu počas eucharistickej slávnosti na Námestí sv. Petra vo Vatikáne.

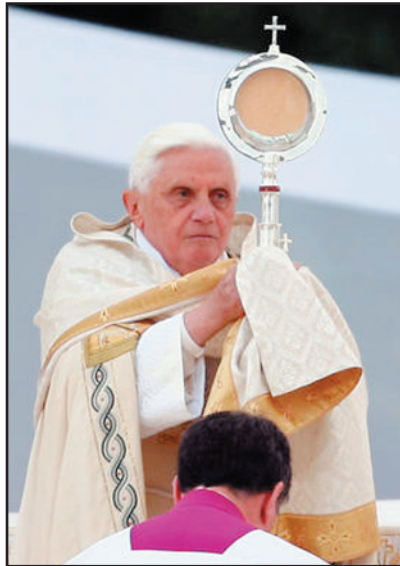
Svätý Otec sa v príhovore sústredil na osobnosti nových svätých a zdôraznil ich spoločnú vlastnosť, ktorou bola vytrvalá modlitba.

„Drahí bratia a sestry,

dnes sa na Námestí sv. Petra obnovuje oslava svätosti. S radosťou vás všetkých srdečne vítam, ktorí ste pricestovali i z veľkej vzdialenosti, aby ste sa na nej zúčastnili. Osobitne pozdravujem kardinálov, biskupov a generálnych predstavených inštitútov založených novými svätými, ako aj oficiálne delegácie a všetky civilné authority. Spoločne sa snažme prijať to, čo nám Pán hovorí vo Svätom písme, ktoré sme si práve vypočuli. Liturgia tejto nedele nám ponúka zásadné poučenie: potrebu neustálej modlitby, bez prestania. Niekedy sme unavení z modlitby, máme dojem, že modlitba nie je užitočná pre život, že je málo účinná. Preto sme v pokušení venovať sa aktivite, využiť všetky ľudské prostriedky na dosiahnutie našich cieľov a neobraciame sa k Bohu. Avšak Ježiš tvrdí, že sa treba stále modliť a približuje nám to prostredníctvom typického podobenstva (porov. Lk 18, 18).

Toto podobenstvo hovorí o sudcovi, ktorý sa nebojí Boha a nemá žiadny rešpekt pred nikým, o sudcovi, ktorý nemá nijaký kladný postoj, ale hľadá len svoj vlastný prospech. Nemá strach z Božieho súdu a nemá úctu k iným. Druhou postavou je vdova, osoba v situácii slabosti. V Biblii sú vdova a sirota najnúdznejšie kategórie, pretože v skutočnosti sú bezbranné a bez prostriedkov. Vdova ide za sudcom a prosí ho o spravodlivosť. Jej možnosti, že bude vypočutá, sú takmer nulové, pretože sudca ňou opovrhne a ona na neho nemôže urobiť žiaden nátlak. Nemôže sa odvolať ani na náboženské zásady, pretože sudca sa Boha nebojí. Preto sa zdá, že táto vdova nemá žiadnu šancu. Ale ona nalieha, neúnavne prosí, je neodbytná, a tak nakoniec dokáže od sudcu dosiahnuť výsledok. Na tomto mies-

te Ježiš robí reflexiu, používajúc silný argument: ak sa nespravodlivý sudca nakoniec dal presvedčiť prosbami vdovy, o čo skôr Boh, ktorý je dobrý, vypočuje tých, čo ho prosia. Boh je skutočne zosobnená štedrosť, je milosrdný, a teda vždy ochotný vypočuť modlitby. Preto nikdy nesmieme zúfať, ale v modlitbe vždy naliehavo prosiť.

Záver evanjeliového úryvku hovorí o viere: „Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“ (Lk 18, 8). Je to otázka, ktorá chce posilniť vieru z našej strany. Je jasné, že modlitba musí byť výrazom viery, inak to nie je pravá modlitba. Ak niekto neverí v dobrotu Boha, nemôže prosiť adekvátnym spôsobom. Viera je podstatným základom postoja modlitby. A toto vedeli šiesti noví svätí, ktorí sú dnes predstavení k úcte univerzálnej Cirkvi. Stanisław Kazimierczyk Sołtys, André Alfred Bessette, Cándida María od Ježiša, Mary MacKillopová, Giulia Salzanová, a Battista Camilla Varanová.

Svätý Stanisław Kazimierczyk, rehoľník z XV. storočia, môže byť aj pre nás príkladom a orodovníkom. Celý jeho život bol spojený s Eucharistiou. Najprv v Kostole Božieho Tela v Kazimierzi, v dnešnom Krakove, kde sa pri otcovi a matke naučil viere a zbožnosti; kde zložil aj rehoľné sľuby u Regulárnych kanonikov; kde pôsobil ako kňaz, vychovávateľ a kde sa staral o chudobných. Osobitným spôsobom bol priťahovaný k Eucharistii, skrze vrúcnu lásku ku Kristovi, prítomnému pod spôsobmi chleba a vína, a v prežívaní tajomstva jeho smrti a zmŕtvychvstania, ktoré sa nekrvavým spôsobom realizuje vo svätej omši. Praktizovanie lásky k blížnemu bolo prejavom a dôkazom jeho spojenia s Eucharistiou.

Brat André Bessette, pôvodom z kanadského Quebecu, rehoľník Kongregácie Svätého kríža, zakúsil veľa chudoby a utrpenia. Utiel sa k Bohu v modlitbe a žil intenzívnym vnútorným životom. Ako vrátnik kolégia Našej Panej v Montreale prejavoval neobyčajnú sociálnu lásku a usiloval sa slúžiť všetkým núdzným, ktorí za ním s dôverou prichádzali. I keď nemal vysoké vzdelanie, pochopil, v čom je podstata viery. Veriť pre neho znamenalo dobrovoľne a s láskou sa poddať Božej vôli. Bol preniknutý Ježišovým tajomstvom a zakúšal blahoslavenstvo ľudí čistého srdca. Táto milosť jednoduchosti mu umožnila vidieť Boha. Vybudoval Oratórium svätého Jozefa v Montreale a zostal jeho verným správcom až do svojej smrti v roku 1937. Bol svedkom nespočetných uzdravení a obrátení. „Nežiadať úľavy v ťažkostiach,“ hovorieval, „ale skôr proste o milosť dobre ich znášať.“ Všetko vnímal ako reč Boha a jeho

prítomnosti. Kiež by sme i my podľa jeho vzoru nachádzali v našom živote Boha a objavovali jeho prítomnosť. Príklad brata Andréa nech inšpiruje kresťanský život Kanadánov!

„Nájde Syn človeka na zemi vieru, až príde?“ Dnes, keď uvažujeme nad Matkou Candidou od Ježiša, môžeme s istotou povedať, že áno. Táto mladá žena bola jednoduchého pôvodu a srdca, v ktorom prebýval Boh a ktoré mu odovzdala, keď v priebehu svojej formácie u jezuitov urobila veľké rozhodnutie „žiť iba pre Boha“. Ako sama priznáva pred smrťou, tomuto rozhodnutiu zostala celý život verná. Žila pre Boha a pre jeho vôľu, aby dosiahla všetkých a všetkým priniesla neochvejnú nádej, osobitne tým, ktorí ju najviac potrebujú. „Kde nie je miesto pre chudobných, tým skôr tam nie je miesto pre mňa,“ hovorila nová svätica, ktorá prekvapovala spolusestry svojou túžbou po Ježišovi, oddanosťou výchove a pomocou ženám. Tak sa zrodili Ježišove dcéry, ktoré dnes majú vo svojej zakladateľke vznešený príklad misionárskeho poslania a nadšenia. V mnohých krajinách, kam dosiahol duch a apoštolská horlivosť Matky Candidy, viedol k nasledovaniu.

„Ty však vytrvaj v tom, čo si sa naučila a čo ti bolo zverené, pretože vieš, od koho si sa naučila múdrosti, ktorá vedie ku spásu skrze vieru v Krista Ježiša.“ Mnoho rokov prijímali nespočetní Austrálčania dobrú od učiteľov inšpirovaných odvážnym a svätým príkladom horlivosti, vytrvalosti a modlitby Matky Mary MacKillopovej. Ako mladá žena sa zasvätila výchove chudobných v dedinských oblastiach Austrálie a inšpirovala ďalšie ženy, aby sa k nej pridali. Založila tak prvú ženskú rehoľnú komunitu na tomto kontinente. Venovala pozornosť každej mladej osobe, ktorá jej bola zverená, bez ohľadu na spoločenské postavenie. Starala sa o ich intelektuálnu a duchovnú formáciu. Modlitba ku sv. Jozefovi a nezlomná dôvera k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, ktorému zasvätila svoju rehoľnú kongregáciu, priniesli tejto svätej žene i napriek mnohým ťažkostiam potrebné milosti, aby zostala verná Bohu i Cirkvi. Na príhovor Mary MacKillopovej jej dnešné nasledovateľky naďalej s vierou a pokorou slúžia Bohu a Cirkvi.

V druhej polovici XIX. storočia v Campanii, na juhu Talianska, Pán povolal mladú učiteľku základnej školy Júliu Salzanovú a urobil z nej apoštolku kresťanskej výchovy, zakladateľku Kongregácie sestier katechétoč Najsvätejšieho Ježišovho Srdca. Matka Júlia pochopila dôležitosť katechézy v Cirkvi a spájajúc pedagogickú prípravu s duchovnou horlivosťou sa jej venovala veľkodušne a rozvážne, prispievajúc tak k formácii osôb každého veku a sociálnej vrstvy. Svojím spolusestrám opakovala, že túži učiť katechizmus až do poslednej hodiny svojho života a dokazovať celou svojou bytosťou, že „nás Boh stvoril, aby sme ho poznali, milovali a slúžili mu v tomto živote“ a že nič nemá prednosť pred týmto poslaním. Príklad a príhovor svätej Júlie Salzanovej nech podporujú Cirkev v jej neustálej úlohe ohlasovať Krista a formovať autentické kresťanské svedomie.

Svätá Battista Camilla Varanová, klariska z XV. storočia, dôsledne svedčila o evanjeliom zmysle života, osobitne svojou vytrvalosťou v modlitbe. Ako 23-ročná vstúpila do kláštora v Urbine a zaradila sa medzi protagonistky veľkého hnutia za obnovu ženskej františkánskej spirituality, ktorá chcela naplno obnoviť charizmu svätej Kláry z Assisi. Založila nové kláštory: V Camerine, kde bola viac krát zvolená za abatišu, vo Ferme a v San Severine. Život svätej Battisty, úplne ponorenej do Božej hĺbky, bol neustálou askézou a vyznačoval sa hrdinskou láskou k Bohu a blížnemu. Bol poznačený veľkými utrpeniami a mystickými útečami. Preto sa rozhodla, ako sama píše, „vstúpiť do Najsvätejšieho Ježišovho Srdca a utopiť sa v oceáne jeho najtrpkejších utrpení“. V čase, keď Cirkev trpela pre uvoľnené mravy, vydala sa na cestu pokánia a modlitby, oduševnená vrúcnu túžbou po obnove mystického tela Kristovho.

Drahí bratia a sestry, vzdávajme vďaka Pánovi za dar svätosti, ktorý žiari v Cirkvi a dnes sa odráža na tvárach týchto našich bratov a sestier. Ježiš pozýva každého z nás, aby sme ho nasledovali, aby sme boli dedičmi večného života. Nechajme sa pritiahnúť týmito svetlými príkladmi, nechajme sa viesť ich učením, aby naša existencia bola piesňou chvály Bohu. Nech nám túto milosť vyprosí Panna Mária na príhovor šiestich nových svätých, ktorých si dnes s radosťou uctieваме. Amen.

-pd-

Posolstvo Benedikta XVI. mladým katolíkom Indie: Bud'te svedkami kresťanskej lásky

India/Vatikán (18. októbra, RV) - „Byť svedkami kresťanskej lásky, nádeje, radosti a pokoja v Indii a vo svete“ - k tomu povzbudzuje Benedikt XVI. v posolstve mladým indickým katolíkom pri príležitosti ôsmeho národného stretnutia indickej mládeže, ktoré sa skončilo včera v Shillongu, v štáte Meghalaya. Pápežovo posolstvo prečítal Mons. Salvatore Pennacchio, apoštolský nuncius v Indii, počas slávnostnej záverečnej svätej omše.

Podujatie organizovala Konferencia biskupov Indie na tému: „Žiť vo svete, oslobodiť svet.“ Svätý Otec v posolstve mladým ľuďom ďalej pripomenul: „Venujte absolútnu pozornosť modlitbe k Bohu a objavíte radosť a krásu Božieho volania v každom z vás.“ Podľa tlačovej agentúry AsiaNews sa na stretnutí zúčastnili tisíce mladých ľudí zo 152 diecéz, spolu s biskupmi, kňazmi, rehoľníkmi a rehoľnými sestrami. Národné stretnutie indickej mládeže sa koná každé tri roky, a po prvýkrát sa uskutočnilo na severovýchode krajiny.

-jak-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Alžbeta Uhorská

Vatikán (20. októbra, RV) – Drahí bratia a sestry, dnes by som vám chcel porozprávať o jednej zo žien, ktoré v stredoveku vzbudili nezvyčajný obdiv: je to Alžbeta Uhorská, niektorými nazývaná aj Alžbeta Durínska.

Narodila sa v roku 1207, historici nevedia s istotou na ktorom mieste. Jej otcom bol bohatý a mocný uhorský kráľ Ondrej II. Kvôli posilneniu politických zväzkov sa oženil s nemeckou grófkou Gertrúdou z Andechs-Meranie, sestrou svätej Hedvigy, ktorá bola manželkou sliezskeho vojvodu. Alžbeta prežila na uhorskom dvore len štyri roky svojho detstva, spolu so svojou sestrou a tromi bratmi. Mala rada hry, hudbu a tanec, verne sa modlievala a bola pozorná voči chudobným – pomáhala im raz dobrým slovom, inokedy láskyplným gestom.

Jej šťastné detstvo bolo náhle prerušené, keď z ďalšieho Durínska prišli rytieri, aby ju dopravili do jej nového domova v strednom Nemecku. V duchu zvykov tých čias, Alžbetin otec určil, že sa stane Durínskou princeznou. Gróf toho kraja bol jedným z najbohatších a najplyvnejších európskych panovníkov trinásteho storočia a jeho zámok mal povest' strediska vznešenosti a kultúry. Avšak zábavy a oslavy ukrývali ambície feudálnych vládcov, ktorí medzi sebou často viedli vojny, a sporili sa aj s kráľovskou a cisárskou autoritou. V týchto okolnostiach gróf Hermann radostne privítal zasnúbenie svojho syna Ľudovíta s uhorskou princeznou. Alžbeta odišla zo svojej vlasti s bohatým venom a s veľkým sprievodom, v ktorom boli aj jej osobné slúžky: dve z nich zostali jej vernými priateľkami až do samého konca. Práve od nich máme cenné informácie o detstve a o živote našej svätice.

Po dlhej ceste prišli do Eisenachu a vstúpili do pevnosti Wartburg, veľkého hradu týčiaceho sa nad mestom. Tu sa konali zasnuby Ľudovíta a Alžbety. Počas nasledujúcich rokov, zatiaľ čo sa Ľudovít učil za rytiera, Alžbeta a jej spoločníčky študovali nemčinu, francúzštinu, latinčinu, hudbu, literatúru a vyšívanie. Napriek tomu, že ich zasnuby mali politický motív, zrodila sa medzi nimi úprimná láska, živená vierou a túžbou plniť Božiu vôľu. Po smrti svojho otca, Ľudovít ako osemnásťročný začal vládnuť Durínsku. Alžbeta sa však stala terčom kritiky, pretože jej správanie nezodpovedalo životu na dvore. Už ich svadba nebola okázalá: časť peňazí na oslavu darovali chudobným. Vo svojej hlbokoj citlivosti Alžbeta vnímala protirečenia medzi vierou, ktorú ľudia vyznávali a praktikami života kresťanov. Neznášala kompromisy. Raz, keď prišla do kostola na sviatok Nanebovzatia, zložila si korunu, položila ju pred kríž a ľahla si na zem so zahalenou tvárou. Keď ju jej svokra za toto gesto napomínala, odpovedala jej: „Ako ja, úbohé stvorenie, môžem nosiť korunu svetskej hodnosti, keď vidím môjho kráľa, Ježiša Krista, korunovaného tŕním?“ Tak ako sa správala pred Bohom, chovala sa aj k svojim poddaným. Vo Výrokoch štyroch služobníčok nachádzame toto svedectvo: „Nedotkla sa jedla, kým sa neunistila, že pochádzalo z legitímneho majetku jej manžela. Chránila sa všetkého, čo bolo získané nespravodlivo a snažila sa odškodniť tých, ktorí násilím utrpeli

škodu“ (č. 25 a 37). Je skutočným príkladom pre všetkých, ktorí majú vedúce úlohy: vykonávanie autority na každej úrovni musí byť uskutočňované ako služba spravodlivosti a láske, v neustálej snahe o spoločné dobro.

Alžbeta sa pravidelne venovala dielam milosrdenstva: dávala jesť a piť každému, kto zaklopal na jej dvere, zháňala oblečenie, platila dlhy, starala sa o chorých a pochovávala mŕtvych. Často zostupovala zo svojho hradu a spolu so svojimi služobníkmi navštevovala domy chudobných: nosila im chlieb, mäso, múku a ďalšie potraviny. Jedlo osobne rozdávala a pozorne kontrolovala odevy a lôžka chudobných. Keď o jej správaní referovali manželovi, nielenže sa na to nehneval, ale odpovedal tým, čo ju obviňovali: „Kým mi nepredá hrad, nevádi mi to, ba teším sa tomu!“ V tomto kontexte sa nachádza aj zázrak chleba, ktorý sa premenil na ruže: keď raz Alžbeta kráčala po ceste so zásterou plnou chleba pre chudobných, stretla manžela a ten sa jej spýtal, čo to nesie. Odkryla zásteru, a namiesto chleba sa v nej zjavili ruže. Práve tento symbol dobročinnnej lásky sa často opakuje v zobrazeniach sv. Alžbety.

Mala veľmi šťastné manželstvo: Alžbeta pomáhala svojmu manželovi pozdvihnúť jeho ľudské kvality na nadprirodzenú úroveň a on zasa chránil jej štedrosť voči chudobným a jej snahu o zbožný život. S veľkým obdivom pre jej veľkú vieru, hovoriac o pozornosti, ktorú venovala chudobným, povedal raz Ľudovít svojej manželke: „Drahá Alžbeta, bol to sám Kristus, ktorého si umyla a nasýtila, o ktorého si sa postarala.“ Tu vidíme svedectvo o tom, ako viera a láska k Bohu i k blížnemu dokážu posilňovať rodinný život a prehlbovať manželskú jednotu.

Mladý pár našiel duchovnú podporu u Menších bratov, ktorí sa od roku 1222 rozšírili v Durínsku. Medzi nimi si Alžbeta zvolila pátra Rudigera, ktorý sa stal jej duchovným vodcom. Keď jej porozprával príbeh obrátenia mladého bohatého obchodníka – Františka z Assisi, Alžbeta sa ešte viac oduševnila pre napredovanie v kresťanskom živote. Od toho okamihu bola rozhodnejšia v nasledovaní Krista prítomného v chudobných. Ani keď sa jej narodil prvý syn, po ktorom nasledovali ďalší dvaja, svätica nezanechala svoje diela dobročinnnej lásky. Okrem toho pomohla Menším bratom postaviť kláštor v Halberstade: jeho predstaveným sa stal páter Rudiger. Duchovné vedenie Alžbety potom prevzal Konrád z Marburgu.

Ťažkou skúškou bola pre ňu rozlúčka s manželom Ľudovítom IV., ktorý sa koncom júna 1227 pridal ku krížovej výprave cisára Fridricha II., pripomínajúc svojej manželke, že taká bola vždy tradícia pre durínskych panovníkov. Alžbeta mu odpovedala: „Nebudem ťa zdržiavať. Darovala som sa celá Bohu a teraz mu musím darovať aj teba.“ Vojsko však zdecimovala horúčka, ktorej podľahol aj Ľudovít: zomrel v Otrante ešte pred nalodením sa na cestu, v septembri 1227, vo veku 27 rokov. Keď sa Alžbeta dozvedela o jeho smrti, bola ňou tak bolestne zasiahnutá, že sa utiahla do samoty. Potom však, posilnená modlitbou a útechou nádeje na stretnutie vo Večnosti, začala sa zaujímať o záležitosti kráľovstva. Čakala ju však ďalšia skúš-

ka: jej švagor si uzurpoval moc v Durínsku, vyhlásil sa za Ľudovítovho dediča a Alžbetu označil za svätuškátku, ktorá nie je schopná vládnuť. Mladú vdovu s tromi synmi vyhnali z hradu Wartburg a ona si musela hľadať útočisko. Zostali s ňou len dve priateľky, ktoré ju sprevádzali a jej deti zverili do opatery Ľudovítovým priateľom. Putujúc po dedinách, Alžbeta pracovala, kde ju prijali, pomáhala chudobným, priadla a šila. Počas tejto kalvárie, ktorú znášala s veľkou vierou, trpezlivosťou a odovzdanosťou do Božej vôle, niekoľkí príbuzní, ktorí jej zostali verní a vládu jej švagra pokladali za nelegitímnu, očistili a rehabilitovali jej meno. A tak Alžbeta začiatkom roka 1228 dostala primeranú rentu, ktorá jej umožnila utiahnuť sa do rodinného hradu Marburg, na ktorom potom býval aj jej duchovný vodca Konrád. Práve on zreferoval pápežovi Gregorovi IX nasledujúcu udalosť: „Na Veľký piatok roku 1228, s rukami položenými na oltár v kaplnke mesta Eisenach, kde v minulosti prijala Menších bratov, v prítomnosti niektorých bratov a rodinných príslušníkov, vzdala sa Alžbeta svojej vôle a všetkých márností sveta. Chcela sa vzdať aj všetkých majetkov, ale ja som ju od toho odhovril – kvôli láske ku chudobným. Zakrátko na to postavila nemocnicu a prijala do nej chorých a nevládných. Pri vlastnom stole obsluhovala tých najbiednejších a najopustenejších. Keď som ju za tieto veci napomínal, Alžbeta mi odpovedala, že od chudobných dostávala zvláštnu milosť a pokoru“ (Epistula magistri Conradi, 14-17).

V týchto slovách môžeme postrehnúť mystickú skúsenosť podobnú tej, ktorú mal aj svätý František: Žobráčik z Assisi vo svojom testamente napísal, že pri službe malomocným sa všetko to, čo sa mu na začiatku zdalo horké, zmenilo na sladkosť duše i tela (Testamentum, 1-3). Alžbeta strávila posledné roky svojho života v nemocnici, ktorú založila: slúžila chorým, bdela pri zomierajúcich. Snažila sa vždy vykonávať najpokornejšiu službu a najodpornejšiu prácu. Mohli by sme povedať, že sa stala zasvätenou ženou uprostred sveta (soror in saeculo) a spolu so svojimi priateľkami, ktoré sa obliekali do sivého rúcha, vytvorila rehoľné spoločenstvo. Nie náhodou je patrónkou Tretieho rádu svätého Františka a Svetského rádu františkánov.

V novembri 1231 ju postihli ťažké horúčky. Keď sa rozšírila správa o jej chorobe, ponáhľalo sa ju navštíviť veľké množstvo ľudí. Po desiatich dňoch Alžbeta požiadala, aby zatvorili dvere, a ona tak mohla zostať sama s Bohom. 17. novembra v noci sladko zaspala v Pánovi. Svedectvá o jej svätosti boli tak početné, že ju hneď po štyroch rokoch Pápež Gregor IX vyhlásil za svätú a ešte v tom istom roku v Marburgu postavili kostol k jej úcte.

Na príklade sv. Alžbety vidíme ako viera a priateľstvo s Kristom dokážu vzbudiť zmysel pre spravodlivosť, pre rovnosť všetkých ľudí a pre práva druhých, ako vedia stimulovať lásku a dobročinnosť. Z tejto dobročinnosti sa rodí aj nádej, ba istota, že sme milovaní Kristom a že láska Kristova nás očakáva a robí nás schopnými nasledovať ho a vidieť ho v druhých. Sv. Alžbeta nás pozýva objaviť Krista a milovať ho, uveriť v neho, a nájsť tak spravodlivosť a lásku – rovnako tiež radosť – že jedného dňa sa ponoríme do Božej lásky, do večnej radosti s Bohom. -mk-

Benedikt XVI. zverejnil mená nových kardinálov

Vatikán (20. októbra, RV) - Počas generálnej audiencie Benedikt XVI. oznámil mená nových kardinálov, ktorí sa 20. novembra stanú členmi Kolégia kardinálov:

1. Mons. Angelo Amato, S.D.B., prefekt Kongregácie pre kauzy svätých
2. S.B. Antonios Naguib, koptský alexandrijsky patriarcha v Egypte
3. Mons. Robert Sarah, predseda Pápežskej rady „Cor Unum“;
4. Mons. Francesco Monterisi, arcikňaz pápežskej Baziliky Sv. Pavla za hradbami
5. Mons. Fortunato Baldelli, hlavný penitenciár
6. Mons. Raymond Leo Burke, prefekt Najvyššieho tribunálu Apoštolskej signatúry
7. Mons. Kurt Koch, predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov
8. Mons. Paolo Sardi, vicekamerleng svätej Rímskej cirkvi
9. Mons. Mauro Piacenza, prefekt Kongregácie pre klérus
10. Mons. Velasio De Paolis, C.S., predseda Prefektúry ekonomických záležitostí Svätej stolice
11. Mons. Gianfranco Ravasi, predseda Pápežskej rady pre kultúru
12. Mons. Medardo Joseph Mazombwe, emeritný arcibiskup Lusaky (Zambia)
13. Mons. Raúl Eduardo Vela Chiriboga, emeritný arcibiskup Quita (Equádor)
14. Mons. Laurent Monsengwo Pasinya, arcibiskup Kinshasy (Demokratická republika Kongo)
15. Mons. Paolo Romeo, arcibiskup Palerma (Taliansko)
16. Mons. Donald William Wuerl, arcibiskup Washingtonu (USA)
17. Mons. Raymundo Damasceno Assis, arcibiskup Aparecidy (Brazília)
18. Mons. Kazimierz Nycz, arcibiskup Varšavy (Poľsko)
19. Mons. Albert Malcolm Ranjith Patabendige Don, arcibiskup Colomba (Sri Lanka)
20. Mons. Reinhard Marx, arcibiskup Mníchova a Freisingu (Nemecko)

Okrem toho povýšil do kardinálskej hodnosti ďalšie štyri osobnosti pre ich zásluhy:

1. Mons. José Manuel Estepa Llaurens, arcibiskup - emeritný vojenský ordinár Španielska
2. Mons. Elio Sgreccia, emeritný predseda Pápežskej akadémie pre život
3. Mons. Walter Brandmüller, emeritný predseda Pápežského výboru pre historické vedy
4. Mons. Domenico Bartolucci, emeritný umelecký vedúci Pápežskej hudobnej kapely

-pd-

Benedikt XVI. prijal na audiencii poľského prezidenta Bronislawa Komorowskeho

Vatikán (16. októbra, RV) - V sobotu pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii prezidenta Poľskej republiky, Bronislawa Komorowskeho, ktorý sa následne stretol s vaticánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a s arcibiskupom Dominiquem Mambertim, sekretárom pre vzťahy so štátmi. V srdečnej atmosfére rokovania prezident najprv pripomenul 32. výročie pápežskej voľby ctihodného Jána Pavla II. Obe zúčastnené strany sa v rozhovore zamerali na dôležitosť dialógu medzi Cirkvou a štátom v snahe o podporovanie spoločného dobra a vyjadrili tiež vzájomnú vôľu naďalej účinne pracovať v oblastiach spoločného záujmu, napríklad v oblasti vzdelávania a podpory základných hodnôt spoločnosti a ochrany ľudského života. V závere stretnutia si vymenili názory na súčasnú situáciu v Európe. **-jak-**

chce stať kňazom, musí byť predovšetkým mužom Božím. „Pre nás Boh nie je vzdialená hypotéza, niekto cudzí. Najdôležitejšie na ceste ku kňazstvu a počas celého kňazského života je osobný vzťah s Bohom v Ježišovi Kristovi.“ „Kňaz nie je správcom akéhosi spolku, ktorý sa usiluje o udržanie a zvýšenie počtu členov,“ zdôrazňuje pápež, „je poslom Božím medzi ľuďmi.“ Ďalej Svätý Otec nazýva načúvanie Bohu v čítaní Svätého písma referenčným bodom života. A tvrdí, že ak máme stále pred očami Boha a jemu hovoríme o našich túžbach, nádejach, radoostiach či utrpeniach, ale aj o našich chybách a jemu ďakujeme za všetko krásne a dobré, stávame sa citlivejšími a vnímavejšími. „A tak rastie radosť z toho, že Boh je blízko a my mu môžeme slúžiť.“

V ďalšom bode Svätý Otec upriamuje pozornosť na osobné stretnutie s Bohom v Eucharistii, ako aj na hodnotu sviatosti zmierenia a zdôrazňuje citlivosť na ľudovú zbožnosť. „Čas v seminári je predovšetkým časom štúdia.“ Problematike štúdia, intelektuálneho a osobnostného rastu, ako aj problematike učenia Cirkvi a spoločenstva Cirkvi, venuje Svätý Otec ďalšie časti Listu, ktorý končí uistením o modlitbe a požehnaním. **-jak-**

List pápeža Benedikta XVI. seminaristom

Vatikán (18. októbra, RV) – Svätá stolica zverejnila list Benedikta XVI. seminaristom. Svätý Otec sa v ňom osobným štýlom obracia na mladých mužov, ktorí nastúpili na cestu ku kňazstvu, s úmyslom prejavíť im svoju priazeň a povzbudiť ich, aby sa stali „svedkami Boha medzi ľuďmi“.

Spomína, že v decembri 1944, keď bol povolaný k vojenskej službe, na otázku - čím chce byť v budúcnosti - odpovedal, že sa chce stať katolíckym kňazom. Bolo mu povedané, že „nové Nemecko“ nebude potrebovať kňazov. Vedel, že to nie je tak. Aj dnes – pokračuje Svätý Otec, si mnoho ľudí myslí, že byť kňazom, nie je povolaním budúcnosti, ale patrí do minulosti. Nie je to tak, opakuje pápež:

„Vy, drahí priatelia, ste sa rozhodli vstúpiť do seminára, a teda dali ste sa na cestu smerom ku kňazskej službe napriek týmto námietkam a názorom. Urobili ste správne. Pretože ľudia vždy budú potrebovať Boha, aj v epoche svetových technických výdobytkov a globalizácie. Tam, kde človek prestáva vnímať Boha, sa život stáva prázdny a nič nie je uspokojujúce. Človek potom hľadá útočisko v opojení alebo naruživosti, ktorými je mládež skutočne stále viac ohrozovaná. Boh žije. Stvoril každého jedného z nás, teda pozná všetkých. Je taký veľký, že má čas pre tieto naše malé záležitosti. Boh žije a potrebuje ľudí, ktorí žijú pre neho a ktorí ho prinášajú ostatným. Áno, má význam stať sa kňazom: svet potrebuje kňazov, pastierov, dnes, zajtra a vždy, kým bude existovať.“

„Kňazom sa nikto nestane sám,“ píše ďalej v Liste seminaristom Svätý Otec a poukazuje na význam kňazskej formácie v seminári - v „spoločenstve učeníkov“. Kto sa

Cirkev nemôže byť ľahostajná k zlám spoločnosti

Vatikán (18. októbra, RV) – Benedikt XVI. prijal nového veľvyslanca Salvádora pri Svätej stolici. Manuel Roberto López Barrera odovzdal pápežovi svoje poverovacie listiny. „Cirkev“ – povedal Svätý Otec – „aj tá v Salvádore, podporuje spoločné dobro na všetkých úrovniach“. Prostredníctvom ohlasovania evanjelia a svedectva Božej lásky, prispieva podľa pápeža k „vykoreneniu biedy“ a k „boju proti násiliu, beztrestnosti a obchodovaniu s narkotikami, ktoré sú príčinou toľkej devastácie, najmä v prostredí mladých.“ Salvádor – pokračoval Svätý Otec - ktorý v roku 1992 prekonal ničivú desaťročnú civilnú vojnu, prechádza teraz procesom celkového zmierenia. Situácia je však stále krehká, poznačená slabou ekonomikou, vysokým zahraničným dlhom, veľkým percentom kriminality a analfabetizmom, ktorý dosahuje až 20 %. Pápež pripomenul, že Cirkev „sa nemôže ľahostajne prizerať“ a nemôže mlčať, keď sú napádané „základné požiadavky, ako spravodlivé rozdeľovanie bohatstva, česťnosť pri rozvíjaní verejných úradov či nezávislosť sudcov.“ Vyzval teda na pracovanie na definitívnom zmiernení, pričom zdôraznil, že „s násilím sa nedosiahne nič, ale sa len všetko zhorší“. Okrem toho spomenul nedotknuteľnú dôstojnosť ľudského života od počatia po prirodzenú smrť, hodnotu rodiny založenej na manželstve medzi mužom a ženou a právo rodičov na výchovu svojich detí podľa morálnych a duchovných zásad. V závere spomenul prítomnosť siekt, ktoré zatemňujú krásu evanjeliového posolstva a podkopávajú kultúru a mravy, formujúce počas stáročí salvádorskú spoločnosť. **-sg-**

Editoriál Federica Lombardiho SJ: Oslava života

Vatikán (16. októbra, RV) - Celý svet sa v posledných dňoch radoval zo záchranu 33 baníkov v Čile, uväznených 70 dní až 700 metrov pod zemou. Mimoriadny príbeh, ktorý nás núti premýšľať o posvätnéj hodnote ľudského života. Generálny riaditeľ Vatikánskeho rozhlasu p. Federico Lombardi SJ vo svojom editoriáli pre Vatikánske televízne centrum k tomu dodáva:

„Pred niekoľkými dňami, na konci audiencie, dal jeden mladík z Čile Svätému Otcovi čílsku zástavu, na ktorej boli autentické podpisy 33 baníkov. Svätý Otec ju mal vystavenú vo svojom byte, aby denne pamätal v modlitbe na týchto mužov, až do okamihu ich vyslobodenia, ktoré sa konečne uskutočnilo. Uvádza sa, že viac ako jedna miliarda ľudí po dvojmesačnej spoluúčasti na obavách a nádejach baníkov, ich rodín, záchranárov a celého Čile, napäto sledovala fázu ich vyslobodenia.

Oslobodenie je teda veľkou oslavou. Je pekné, že celý svet sa dokáže tak intenzívne zaujímať o mimoriadnu akciu na záchranu ľudských životov. Vychádza najavo povedomie o hodnote života a moc médií umožnila ľudstvu podieľať sa na úsilí za jeho záchranu.

Správne. Zatiaľ čo sa tešíme z nového horizontu života tých tridsiatich troch, na pozadí zostáva naša spomienka na mnohých baníkov v rôznych častiach sveta, ktorí mali alebo by mohli mať iný osud v prípade nešťastia, či v dôsledku nevyhovujúcich pracovných podmienok. Zostáva spomienka na premnohé životy, ktoré vyhasnú zabudnuté alebo nedocenené. Nemohlo by sa v tomto obdivuhodnom úsilí porozumenia a nasadenia za záchranu 33 životov pokračovať, aby boli zachránené mnohé ďalšie? Nemali by médiá aj naďalej napomáhať spoluúčasti sveta v takomto nasadení za záchranu života?“ - dodáva P. Lombardi.

-jak-

Vyhlásenie hovorcovi Svätej stolice k prípadu Vatikánskej banky (IOR)

Vatikán (20. októbra, RV) – „Správa o tom, že súd potvrdil preventívne zadržanie depozitu Vatikánskej banky (Inštitútu pre náboženské diela - IOR) na účte banky „Credito Artigiano“, bola prijatá s údivom“ - tak znie vyhlásenie hovorcovi Svätej stolice pátra Federica Lombardiho SJ pre médiá, vo veci zadržania 23 miliónov eur Vatikánskej banky (IOR) Rímskou prokuratúrou, pre - podľa niektorých agentúr - podozrenie z porušenia právnych predpisov EÚ vzhľadom na prevenciu proti praniu peňazí. Ako v dnešnom vyhlásení ďalej uvádza páter Lombardi – Svätá stolica sa domnieva, že ide o formálny problém, alebo o problém interpre-

tácie a zodpovední z Vatikánskej banky chcú objasniť celú túto otázku v čo najkratšom čase na príslušných miestach.

Pripájame nedávno zverejnené stanovisko Svätej stolice k tomuto prípadu:

„Je známe, jasne a opakovane vyjadrené želanie úradov Svätej stolice, aby finančné transakcie Vatikánskej banky boli plne transparentné. To si vyžaduje, aby boli zavedené všetky opatrenia s cieľom prevencie proti terorizmu a praniu peňazí. S týmto cieľom predstaviteľia Inštitútu pre náboženské diela už dlhší čas uskutočňujú potrebné stretnutia a kontakty s Talianskou bankou, ako i s príslušnými medzinárodnými organizáciami, ako je Organizácia pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (Organisation for Economic Co-operation and Development - OECD) a Medzinárodný orgán zameraný na boj proti legalizácii výnosov z trestnej činnosti (Gruppo di Azione Finanziaria Internazionale contro il riciclaggio di capitali – GAFI) s cieľom zaradenia Svätej stolice do takzvanej Bielej listiny - White List, čo je zoznam krajín, ktoré plne spolupracujú pri výmene finančných informácií.

Vo vyhlásení sa ďalej uvádza, že Vatikán vyjadruje prekvapenie a údiv z podnetu rímskej prokuratúry i vzhľadom k tomu, že potrebné informácie sú k dispozícii kompetentným kanceláriám centrálnej banky Talianska a podobné operácie, ktoré boli v prípade Vatikánskej banky predmetom podozrenia, v talianskych inštitúciách bežne prebiehajú. Pokiaľ ide o uvedení sumu, je potrebné povedať, že ide o finančné operácie zahraničných kreditných inštitútov, ktorých príjmom je Inštitút pre náboženské diela. Vatikán preto vyjadruje maximálnu dôveru predsedovi a generálnemu riaditeľovi Vatikánskej banky.

-sg, pd-

Pápežská hudobná kapela má nového riaditeľa

Vatikán (18. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval riaditeľa, teda zbormajstra Pápežskej hudobnej kapely, nazývanej „Sixtínska kapela“. Stal sa ním don Massimo Palombella SDB, ktorý je docentom na Pápežskej saleziánskej univerzite a tiež zakladateľ a riaditeľ medzi univerzitného zboru v Ríme.

Narodil sa v roku 1967 a za kňaza bol vysvätený v roku 1996. Od roku 1995 je majstrom hudby všetkých stretnutí Svätého Otca so svetom univerzitnej kultúry. Hudobná kapela sa stala osobným pápežským zborom v roku 1471 za pontifikátu pápeža Sixta IV. V súčasnosti tvorí kapelu 20 dospelých spevákov a asi 35 tzv. „pueri cantores“, teda detských spevákov, ktorých pripravuje Mons. Marcos Pavan. Funguje pod Prefektúrou Pápežského domu vo všetkých pápežských kaplnkách.

-sg-

Mimoriadná biskupská synoda pre Blízky východ

Vatikán (14. októbra, RV) – „Blízky východ má právo na nádej“, tak by sa dal zhrnúť doterajší priebeh prác Mimoriadnej biskupskej synody pre Blízky východ. Tá pokračovala vo svojich prácach už štvrtý deň. Témy, ktoré dopoludnia v prítomnosti pápeža Benedikta XVI. zaznievali boli: vzájomná ľudská rovnoprávnosť a posilnenie komunikačných systémov. Ďalšou dôležitou témou, ktorá zaznela, bola evanjelizácia rodiny. Podľa synodálnych otcov má rodina znovu objaviť svoju podstatu, spočívajúcu vo fakte, že „rodina je domácou Cirkvou – ohniskom odovzdávania viery ďalším generáciám“.

Mimoriadne dôležitým bodom programu včerajšieho popoludnia bol príhovor rabína Davida Rosena, riaditeľa Úradu medzinárodných vzťahov židovského amerického výboru v Izraeli, ktorý uviedol: „Dnes sa vzťah medzi Katolíckou cirkvou a židovským národom, našťastie, mení. Kedysi bol vzťah medzi týmito náboženstvami poznačený vzájomnou neznalosťou, no rokmi sa toto mení. Najdôležitejšími faktormi, spôsobujúcimi túto zmenu sú: návšteva pápeža Jána Pavla II. na Blízkom východe pred desiatimi rokmi, a potom imigrácia kresťanov do Izraela. Vzájomnému spoznávaniu napomáhajú aj desiatky inštitúcií pre medzináboženský dialóg a množstvo iných kresťanských inštitúcií.“

Ďalej rabín s veľkým poľutovaním poukázal na izraelsko-palestínsky konflikt a zdôraznil mimoriadnu pozíciu a zároveň úlohu kresťanov v tomto konflikte, ktorá spočíva predovšetkým v „podporovaní vzájomného pochopenia a medzináboženskej spolupráce“. Na popoludnie sú naplánované príhovory dvoch zástupcov islamu.

„Stop fóbiam z kresťanstva a islamu!“ - také je jednoznačné posolstvo z piatkového predpoludňajšieho zasadania Mimoriadnej biskupskej synody pre Blízky východ. Centrom príhovorov bol ekumenický a medzináboženský dialóg. Aulou synody zaznievali tieto myšlienky: spolu sa angažovať pre dobro kresťanov na Blízkom východe, univerzálna Cirkev založená na Eucharistii, zjednotenie slávenia Veľkej noci, ustanovenie sviatku mučeníkov Východu, zmierenie medzi náboženstvami ako jediný spôsob vyriešenia izraelsko-palestínskeho konfliktu. Zasadanie navrhlo rozhodne podporiť rezolúciu OSN, ktorá by zabezpečovala náboženskú slobodu, ktorá by chránila pred fóbiami z kresťanstva a islamu, pretože sa nemožno báť vyznať svoju vlastnú vieru, a rovnako nemožno zneužiť náboženstvo na ospravedlnenie vojen, ktoré majú politické a ekonomické ciele.

Zrak synody sa upriamil aj na drámu kresťanov v Iraku a Turecku. Obe tieto komunity sú na pokraji vyhynutia, pretože z oboch krajín sú kresťania cielene vyhánaní. Mimoriadne dôležitým bodom programu štvrtkového popoludnia boli príhovory dvoch pozvaných hostí – moslimov. Jedným z nich bol sunita Muhammad al-Sammak, politický poradca Veľkého muftiho Libanonu.

Ten vo svojom príhovore zdôraznil: „Uvedomujeme

si utrpenie kresťanov a sme pozvaní k spolupráci pri vytváraní vzájomného rešpektovania práv a povinností, pri boji proti extrémizmu, pri vytváraní kultúry priateľstva a odpustenia. Prítomnosť kresťanov na Blízkom východe, ktorí spolupracujú s islamom, je nevyhnutným a potrebným obrazom pre celý svet.“

Druhým pozvaným moslimom bol šiíta Ayatollah Seyed Mostafa Mohaghegh Ahmadabadi, docent práva na Teheránskej univerzite. Počas svojho príhovoru poukázal na to, že „stabilitu vo svete možno dosiahnuť iba vtedy, keď všetci budú môcť žiť bez strachu z ostatných ľudí. Je nevyhnutné, aby vyznávači každého náboženstva mohli praktizovať svoju vieru bez hanby a strachu.“

Výzva k pokoju a medzináboženskému dialógu, tieto sú najdôležitejšie body v sobotu predstaveného dokumentu. Zatiaľ provizórny dokument bol v Aule synody prečítaný Mons. Cyrilleom Bustrosom a Mons. Williamom Shomalim, ktorí sú predsedom a podpredsedom Synodálnej komisie pre vytvorenie záverečného dokumentu. Návrh bude ďalej preskúmaný, prípadne poopravený a podstúpený k záverečnému hlasovaniu, ktoré sa bude konať budúci piatok.

Samotný text je akoby jednou veľkou výzvou: k veriacim, aby vytrvali v ťažkostiach a neprestávali vydávať svedectvo o Božej láske; k židom a moslimom, aby spolupracovali s kresťanmi na zabezpečení ľudských práv a dôstojnosti človeka; ku všetkým, aby napredovali v ekumenickom a medzináboženskom dialógu. Návrh textu vyzýva aj politikov Blízkeho východu, aby všemožne podporovali sociálne istoty, politickú stabilitu a zastavenie ďalšieho zbrojenia. Celý svet a všetci ľudia dobrej vôle sú pozvaní k spravodlivosti a pokoju, k zastaveniu vojny v Iraku a izraelsko-palestínskeho konfliktu, k rešpektovaniu slobody vierovyznania a svedomia. V závere dokumentu je celá synoda zverená do ochrany Panny Márie, Kráľovnej pokoja.

Predpoludnie šiesteho dňa Mimoriadnej biskupskej synody pre Blízky východ bolo mimoriadne dôležité. V prítomnosti pápeža Benedikta XVI. predstavili Antonios Naguib, patriarcha Koptskej cirkvi v Alexandrii a Joseph Soueif, maronitský arcibiskup Cypru, tzv. „Správu po diskusii“, v ktorej sú zhrnuté argumenty, o ktorých sa doteraz hovorilo na synode a na základe ktorých budú vypracované záverečné návrhy (Propositiones). Ich oficiálna verzia je v latinčine a nebyva zverejnená, aby bola rešpektovaná poradná funkcia synody. Text „Propositiones“ je iba návrhom a je určený pápežovi.

Pred obedom sa delegácia synodálnych otcov stretla s Francom Frattinim, ministrom zahraničných vecí Talianskej republiky, v prítomnosti talianskeho veľvyslancu pri Svätej stolici, Antonia Zanardiho Landiho.

Poobede práce synody pokračovali za zatvorenými dverami, v tzv. malých skupinkách (Circoli minori). -Pr-

Menovania členov Kongregácie pre náuku viery

Vatikán (16. októbra, RV) - Svätý Otec vymenoval nových členov Kongregácie pre náuku viery. Stali sa nimi: kardinál Peter Kodwo Appiah Turkson, predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj a kardinál Marc Ouellet, prefekt Kongregácie pre biskupov. Ďalším novovymenovaným členom Kongregácie pre náuku viery je arcibiskup Angelo Amato, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých a Kurt Koch, predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov. -jak-

Zomrel spoluzakladateľ Misionárov lásky

Mexiko (16.10.2010, RV CZ) – Otec Joseph Michael Langford, ktorý spolu s Matkou Terezou z Kalkaty založil Misionárov lásky, zomrel v piatok v Mexiku, v arcidiecéze Tijuana, kde v posledných rokoch žil.

Otec Joseph, prvý z troch bratov sa narodil 25. júla 1951 v Ohaiu v USA. Vyrastal v San Diegu v Kalifornii. Študoval filozofiu a teológiu v Ríme na Pápežskej univerzite Angelicum. V roku 1978 prijal kňazské svätenie.

Už ako seminarista pomáhal ako dobrovoľník v stredu pre bezdomovcov na rímskom Celiu, neďaleko Kolosea, ktorý prevádzkujú Misionárky lásky. Tam sa zoznámil s Matkou Terezou, ktorá mu v roku 1983 zverila svoje pranie, aby existovala aj kňazská vetva Misionárov lásky. Otec Langford spolu s ďalšími 30 kňazmi začal vykonávať svoju službu v uliciach, kasárňach a na perifériách veľkomiest. V rokoch 1996-1998 bol generálnym predstaveným Misionárov lásky. Mexickú Tijuana navštívil otec Langford prvýkrát v roku 1988 a v rokoch 998 a 1999 bol vikárom tunajšej arcidiecézy. V roku 2009 vydal knihu „Tajný oheň Matky Terezy“.

„Nocou svetla“ britskí katolíci zviditeľnia svoju vieru

Veľká Británia (15. októbra, RV) – Britskí veriaci boli svojimi pastiermi vyzvaní k tomu, aby sa v predvečer slávnosti Všetkých svätých - 31. októbra - pripojili k iniciatíve s názvom „Noc sveta“. Svetlo sviečky v okne ich príbytkov bude viditeľným znamením viery v Ježiša Krista. Biskupi Anglicka a Walesu prišli s touto výzvou, aby dopomohli

znovu objaviť pravý zmysel kresťanskej slávnosti Všetkých svätých. Ide o aktivitu, ktorá je zameraná proti okultistickému sviatku „Halloween“, ktorý sa stal komerčnou záležitosťou. Osvetľovanie tekvic, masky čarodejníčok či strašidiel sa stalo dobrým obchodom. „Halloween“ sa stal po Vianociach a Veľkej noci ekonomicky najvýnosnejším sviatkom. Britskí veriaci sú vyzvaní k oslave vigílie tejto slávnosti účasťou na svätej omši a adoráciou Najsvätejšej sviatosti. Deti sa môžu preobliecť za svätých, alebo si obliecť biely odev na znak svojej vernosti Kristovi, ktorý je Svetlom sveta.

„Kresťanské sviatky a spomienky tvoria dôležitú súčasť našej katolíckej kultúry. Svetlo sviečky pri obraze Krista by mohlo byť účinným spôsobom, ako ukázať ľuďom, že máme nádej v niekoho iného, nie v samých seba“ - povedal Mons. Kieran Conry, biskup Arundelu a Brightonu, ktorý je v rámci biskupskej konferencie zodpovedný za oblasť evanjelizácie a katechézy. „Noc svetla“ je konkrétnou reakciou na slová Benedikta XVI., ktorými počas apoštolskej cesty vo Veľkej Británii vyzval veriacich k zviditeľneniu ich viery. Toto pozvanie zopakoval Mons. Vincent Nichols, arcibiskup Westminsteru a predseda konferencie biskupov v poslednom pastierskom liste veriacim arcidiecézy. -pd-

Katolícko-pravoslávne fórum v Grécku: Vzťah Cirkvi - štát

Grécko (18. októbra, RV) – Na podnet ekumenického patriarchu Bartolomeja sa na gréckom ostrove Rodos konalo od 18. do 22. októbra Druhé katolícko-pravoslávne fórum. Témou boli vzťahy medzi Cirkvou a štátom. Leitmotívom stretnutia sú teologické a historické pohľady. 17 delegátov Rady európskych biskupských konferencií za Rímskokatolícku cirkev spolu so 17 zástupcami Pravoslávnych cirkví v Európe diskutovali o vzťahu Cirkvi a štátu v krajinách Európy. Zúčastňuje sa na ňom aj metropolita Rodosu Kyrillos.

Fórum nenahrádza Zmiešanú medzinárodnú komisiu pre teologický dialóg medzi Rímskokatolíckou a Pravoslávnu cirkvou, ktorá vznikla v roku 1980.

Fórum umožnilo porovnanie rôznych modelov a právnych riešení jednotlivých štátov pre zostavenie právneho rámca pre cirkvi v danej krajine, ako aj pre ich pastoračné, sociálne a vzdelávacie štruktúry. Reflexia sa zamerala predovšetkým na nasledujúce aspekty: vzťah Cirkvi - štát, z pohľadu teologického a historického, ďalej cirkevné právo a morálka a spoločné dobro, ako aj služba Cirkvi v prospech spoločnosti.

Na programe je okrem pracovných stretnutí aj spoločná modlitba v duchu vzájomného bratstva. 20. októbra účastníci navštívili archeologické lokality na ostrove. -jak-

Rozoslanie misijných tímov z Katedrály svätého Martina

V piatok dňa 15. októbra 2010 sa v bratislavskej Katedrále svätého Martina uskutočnila svätá omša za účasti rehoľných misijných tímov, následne rozoslaných na farské misie. Slová bratislavského arcibiskupa metropolitu Stanislava Zvolenského adresované misionárom prinášame v plnom znení.

Drahí bratia a sestry, drahí bratia kňazi,

zo zdravotných dôvodov žiaľ dnes nemôžem byť osobne medzi vami. Generálneho vikára Mons. Jána Formánka som poprosil, aby vám touto cestou tlmočil niekoľko myšlienok, ktorými by som vás rád povzbudil.

Pomaly končia mestské misie, na ktoré vyprosujeme hojné Božie požehnanie v podobe dobrého duchovného ovocia a prechádzame do druhej fázy, fázy farských misií.

V týchto súvislostiach by som sa spolu s vami chcel zamyslieť nad jednou známou biblickou vetou, ktorú čítame hneď v úvo-

de Listu Hebrejom: „Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov - v týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi“ (porov. Hebr 1,1-2). Tento výrok zdôrazňuje vrchol zjavenia sa Boha v Ježišovi Kristovi, ale zároveň zvestuje radostnú skutočnosť, že dobrý Boh sa opakovane znova a znova prihovára najrozličnejším spôsobom človeku a ľudskému svedomiu. Nie je tomu inak ani dnes, aj my môžeme a musíme si s obdivom uvedomiť, že Boh síce najzreteľnejším spôsobom prehovoril k nám v Synovi, ale Syn Ježiš Kristus cez svojich svedkov až po končiny zeme (porov. Sk 1,8). Dobrý Boh sa prihovára človeku vytrvalo, trpezlivo, neúnavne, veď Boh pokračuje vo svojej neprekonateľnej láske aj v našich časoch. Okrem toho, že sa Boh človeku sústavne prihovára cez hlas jeho svedomia, prihovára sa aj prostredníctvom hlasu a svedectva kresťanov o Ježišovi Kristovi ako Božom Synovi.

Takýchto svedkov Ježiša Krista vidím vo vás, drahí bratia kňazi, vo vás i vo vašich spolupracovníkoch a pomocníkoch. Väčšina z vás ste rehoľníci, ktorí ste sa už svojím rehoľným zasvätením a radikálnym rozhodnutím žiť v chudobe, čistote a poslušnosti stali osobitnými svedkami Boha a Ježiša Krista v dnešnom svete cez vaše zasvätenie, u vás, milí bratia kňazi, je to záväzok, ktorý vyplýva z vašej kňazskej vysviacky. Dnes toto vaše celoživotné svedectvo nadobúda osobitnú výzvu a poslanie v rámci Bratislavských misií. Ako biskup tejto arcidiecézy a toho mesta vás posielam, rozosielam k ľuďom, aby ste im ponúkli to najpodstatnejšie - prijať Ježiša Krista do svojho života a učiniť ho základnou hodnotou všetkého rozhodovania a konania. Posielam vás preniknutý rados-

ťou nad Božou láskou, nemennou a večnou láskou trvajúcou aj dnes, keď Boh opäť chce prehovoríť rozličným spôsobom, z ktorých jeden má podobu misijného nasadenia pre ohlasovanie Kristovej blahozvesti všetkým. Vy sa teraz môžete stať vynikajúcim nástrojom svedectva o Bohu. To všetko v duchu mandátu Ježiša Krista ísť do celého sveta a ohlasovať evanjelium všetkým národom.

Do tohto okruhu patria aj tí, čo evanjelium z nejakého dôvodu ešte neprijali, alebo dokonca ani celkom nespoznali. Kardinál Giovanni Battista Montini (neskorší pápež Pavol VI.) počas misií

v Miláne vyjadril túžbu oslovíť všetkých a spomenul, že je potrebné mať na pamäti, že slabá viera a nedostatočné rozhodnutie pre Krista, ktoré nás trápi u iných, môže byť spôsobené aj našou slabosťou, sklamaním a zlým dojmom, ktorý sme vzbudili v iných ľuďoch ako kňazi. Aj ich chcel kardinál Montini oslovíť a so všet-

kou pokorou poprosiť – skúste opäť vypočuť a prijať Božie slovo. Opakujeme toto svedectvo v snahe, aby bolo autentickjšie a pokornejšie vo vedomí, že doterajšie ohlasovanie bolo azda málo dokonalé, neschopné oslovíť človeka skutočne, v hĺbke jeho srdca. No ohlasované evanjelium je aj podľa hesla práve prebiehajúcich misií „evanjeliom nádeje, ktoré nemôže sklamať“. Prenikajúca sila, moc tohto evanjelia zasiahnuť hĺbku ľudského srdca, je zaplatená výkupnou smrťou Ježiša na kríži. Iste, misionári ohlasujú slovo, misionári vydávajú svedectvo, no srdce človeka k naozajstnému obráteniu môže otvoriť iba Boh, jedine jeho Duch. Iba jeho oheň a Ježišov dotyk vedeli premeniť srdcia ustráchaných apoštolov zavretých za dverami na srdcia naplnené odvahou prijať mandát, prijať poslanie vykročiť von, vyjsť do celého sveta, urobiť zmeny vo svojom živote a byť dokonalejším svedkom. Pred dvetisíc rokmi stáli Ježišovi apoštoli pred ľudsky nepredstaviteľnou úlohou oboznámiť s jeho učením celý svet, ktorá sa nie z ľudskej múdrosti, ale z Božej moci vo veľkej miere uskutočnila. Dnes, po dvetisíc rokoch tu stojíte vy s podobným poslaním, dnes po dvetisíc rokoch Boh rovnako ako vtedy chce preniknúť vnútro človeka a dať jeho životu program.

Vyprosujem Vám na príhovor našej nebeskej Matky Sedembolestnej Panny Márie, na príhovor patróna tohto mesta i tejto katedrály svätého Martina, na príhovor všetkých svätých misionárov, čo dali svoj život pri hlásaní Kristovej blahozvesti - nech vám oni všetci vyprosujú od Pána Ježiša pokoru, odvalu a vytrvalosť v nádeji, že aj dnes môže Boh cez vaše svedectvo o evanjeliu zasiahnuť človeka a zmeniť jeho život.

-jh-/foto -pz-

Pravoslávny arcibiskup na návšteve v Nitrianskej diecéze

Vo štvrtok 14. októbra 2010 sa na Nitrianskom hrade uskutočnilo stretnutie nitrianskeho biskupa Mons. Viliama Judáka a pravoslávneho michalovsko-košického arcibiskupa Juraja Stránskeho. Okrem nadviazania priateľských kontaktov, dôvodom návštevy bolo i odovzdanie relikvie sv. Andreja-Svorada a Beňadika, ktorú arcibiskup Juraj Stránsky prevzal z rúk Mons. Viliama Judáka po spoločnej modlitbe v Nitrianskej katedrále, kde sú ostatky týchto svätcov - patrónov Nitrianskeho biskupstva, už viac ako 900 rokov uchovávané a uctievané.

Viliam Zemančík

Trnavský arcibiskup v bratislavskom kňazskom seminári

Trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák navštívil v stredu 20. októbra 2010 Kňazský seminár sv. Cyrila a Metoda v Bratislave. Vo svojom príhovore povzbudil bohoslovcov a hovoril o kňazstve. Arcibiskup Bezák bude prichádzať do kňazského seminára každú tretiu stredu v mesiaci.

V súčasnosti sa v spomínanom seminári pripravuje pre službu v Bratislavskej arcidiecéze 28 bohoslovcov a pre Trnavskú arcidiecézu 10 bohoslovcov. -mb-

Fórum života sa zapojilo do misií v Bratislave

„Boh ťa miluje, aj keď si bola na potrate“ - s týmto posolstvom Božieho milosrdenstva sa do Bratislavských misií zapojilo aj Fórum života. Dobrovoľníci ponúkali pomoc zameranú na pomoc ženám po potrate, ale tiež pre tehotné ženy zaskočené neplánovaným tehotenstvom. Pred nemocnicami na Kramároch a na Antolskej v Petržalke rozdali počas minulého týždňa 500 letákov s ponukou pomoci poradne Alexis (www.alexisporadna.sk). Týždeň vyvrcholil sobotným programom na Hlavnom námestí, kde Fórum života ponúkalo posolstvo úcty k životu vo svojom informačno-vzdelávacom stánku.

„Druhou obeťou potratu je žena. Aj preto k tejto téme okrem odsúdenia zla, ktoré je obsiahnuté v skutku potratu, je veľmi dôležité hovoriť o odpustení a nádeji na nový život. Ako hovorí pápež Ján Pavol II. že-

nám, čo prekonalí potrat: „Spoznáte, že nič ešte nie je stratené. A budete môcť poprosiť o odpustenie aj svoje dieťa: ono teraz žije v Bohu. Pomocou tých, čo vám priateľsky i kompetentne poradia, budete môcť urobiť svoje bolestné svedectvo jedným z najvýrečnejších argumentov v obrane práva všetkých na život. Evanjelium vitae 99 A tento odkaz nádeje sme sa pokúšali priniesť aj v týchto dňoch“ – povedal Marek Michalčík, výkonný riaditeľ Fóra života. -mm-

Do Bratislavských misií sa zapojili aj bratislavskí seminaristi

Bratislavské misie sú rozdelené do dvoch častí. Počas uplynulého týždňa, v dňoch 11. – 16. októbra, sa uskutočnili tzv. „mestské misie“. V hlavnom meste sa konali rôzne podujatia. Do Bratislavských misií sa zapojili aj bohoslovci z Kňazského seminára sv. Cyrila a Metoda v Bratislave. Okrem asistencie pri svätých omšiach v Katedrále sv. Martina sa zapojili aj do modlitbovej podpory v meste. Ďalej spolu s mladými dobrovoľníkmi sa vybrali do ulíc mesta, kde rozdávali Evanjelium podľa Lukáša. V rámci misií odohrali divadelnú hru HNUS, v kostole klarisiek, ktorú si prišli viacerí diváci pozrieť. A niektorí bratislavskí bohoslovci nechýbali ani na prvom ročníku podujatia „Beh s nádejou“, ktorý sa uskutočnil v posledný deň mestských misií. Práve v týchto dňoch prebiehajú farské misie v 21 bratislavských farnostiach. -mb-

Misijná nedeľa v kňazskom seminári

Na misijnú nedeľu, ktorá sa slávila 17. októbra, navštívil Kňazský seminár sv. Františka Xaverského v Badíne dp. Martin Sebiň, ktorý pätnásť rokov pôsobil v Rusku. Zážitky z cesty po celom Rusku priblížil bohoslovcov v homílii počas svätej omše i v diskusii, ktorá po nej nasledovala. Martin Sebiň pôsobil v rokoch 1992-1998 a potom v rokoch 2001-2009 medzi katolíkmi, ktorí sa prisťahovali do Ruska z Poľska a Nemecka. Väčšina domácich obyvateľov však zostáva v Pravoslávnej cirkvi, s ktorou v súčasnosti prebieha priateľský dialóg. Pravoslávie dp. Sebiň prirovnal k druhej strane plúc Cirkvi a misie označil za globálny fenomén, ktorý opäť zasahuje aj Európu. Martin Sebiň, ktorý v súčasnosti pôsobí v rodnej diecéze vo farnosti Uľanka pri Banskej Bystrici, vyjadril presvedčenie, že misionárom je každý pokrstený kresťan, ktorý svojím životom zvestuje evanjelium. -mv-

17. október - Medzinárodný deň za odstránenie chudoby

Jeseň sa nesie v znamení boja proti chudobe. V dňoch 17. – 19. septembra sa uskutočnila celosvetová kampaň „Stand up and take action“. Zapojilo sa do nej 74 krajín a uskutočnilo sa 1 847 podujatí. Aj 17. október, Medzinárodný deň za odstránenie chudoby, je šancou „Postaviť sa a Prehovoriť“ (Stand Up and Speak Out) za všetkých ľudí, ktorí zomierajú kvôli extrémnej chudobe a milióny ďalších, ktorí trpia nedostatkom jedla, čistej vody, základnej zdravotnej starostlivosti, vzdelania, mieru a bezpečnosti. Aj Slováci pomáhajú prekonávať extrémnu chudobu prostredníctvom svojej osobnej práce v chudobných krajinách a taktiež viacerými úspešnými zbierkami, ktoré podporujú prácu týchto aktivistov a viaceré konkrétne projekty. Sú to napr. práve prebiehajúca zbierka Boj proti hladu alebo známa zbierka Dobrá novina.

Na problémy najchudobnejších vrstiev ľudí a možnosti ich riešenia upozorňuje široká koalícia partnerov z tretieho sektora, Cirkvi, univerzitného prostredia, samosprávy, štátnej správy a podnikateľského prostredia.

Aj na Slovensku sa konajú viaceré podujatia, ktorých cieľom je senzibilizovať verejnosť voči chudobe, ale aj vytvárať synergiu v spoločnosti na prekonanie najväčších sociálnych problémov, najmä extrémnej chudoby. Pri príležitosti 17. októbra – Medzinárodného dňa za odstránenie chudoby, organizuje Fórum kresťanských inštitúcií (FKI) od r.2006 Veľtrh sociálnych aktivít. Zámerom Veľtrhu sociálnych aktivít je osloviť verejnosť na Slovensku, s cieľom:

- robiť ju vnímavejšou k ľuďom, ktorí sa ocitli v akejkoľvek núdzi
- poukázať na množstvo drobných a vytrvalých snažení zameraných na zlepšenie situácie ohrozených a biednych, ale aj na prevenciu a podporu na ceste k samostatnosti a zodpovednosti za seba.
- aktivizovať verejnosť k hľadaniu možných riešení, ako pomôcť ľuďom ktorí sa ocitli v núdzi
- spájať aktivistov, akademické prostredie, samosprávu a štátnu správu a hľadať efektívne formy spoločného boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu

FKI sa na Veľtrhu sociálnych aktivít prezentovala prostredníctvom bannerových výstaviek inštitúcií, ktoré sa angažujú v pomoci pre rodiny, ženy a deti a osamelých v núdzi, bezdomovcov, pre ľudí trpiacich závislosťami, nezamestnaných, zaoberajú sa riešením rómskej problematiky, či rozvojovou medzinárodnou pomocou. Veľtrh sa uskutočnil v piatich slovenských mestách: Bratislava, Banská Bystrica, Košice, Prešov a Tmava. V Bratislave sa konal 15. októbra v obchodnom centre Eurovea. Hlavným koordinátorom podujatia bolo Fórum kresťanských inštitúcií. Na podujatí nechýbal ani predseda Sociálnej subkomisie KBS Mons. Peter Rusnák. Vyzdvihol význam akcií, ktoré pomáhajú dostať do pove-

domia obyvateľov Slovenska fakt, že problém chudoby je realitou aj v našej krajine, a že existuje množstvo ciest, ako ho riešiť. Ako uviedol, „Cirkev sa ponúka ako spolupracovníčka a zároveň pozýva ostatných k spolupráci na sociálnom poli.“ Sociálna subkomisia pri tejto príležitosti vydala mimoriadne posolstvo, v ktorom pripomína, že skutočným tvorcom sociálnej pomoci je empatia ľudského srdca a humanita.

Pri príležitosti piateho ročníka Veľtrhu sociálnych aktivít FKI vytvorilo webovú stránku www.chudoba.sk.

17. október bol vyhlásený za Medzinárodný deň za odstránenie chudoby uznesením Valného zhromaždenia OSN zo dňa 22. decembra 1992. Deň 17. október sa viaže sa k menu francúzskeho katolíckeho kňaza Josepha Wresinského (1917 – 1988), na výzvu ktorého sa 17. októbra 1987 zišlo na námestí Trocadero v Paríži 100 000 ľudí zo všetkých sociálnych vrstiev a z rôznych končín sveta, aby vyvinuli tlak na spoločnosť k rešpektovaniu ľudských práv. Európska komisia vyhlásila rok 2010 za Európsky rok boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu www.protechudobe.sk.

FKI

Rada KBS pre rodinu o roku prípravy na Svetové stretnutie rodín

Pravidelné zasadanie Rady KBS pre rodinu sa uskutočnilo 20. októbra 2010 v Košiciach v priestoroch Eparchiálnej kúrie pod vedením predsedu rady, Mons. Milana Chautura. Po spoločnej modlitbe voviedol členov rady do témy ThLic. Peter Labanič zamyslením o slávení nedele v rodine, o zmysle slávenia, o úskaliach a prekážkach, ktorým súčasná rodina čelí v súvislosti s nárokmi na pracovný výkon členov rodiny a tiež v súvislosti s ponukami nákupných centier. Mons. Milan Chatur oboznámil prítomných s listom Sv. Otca Benedikta XVI. predsedovi Pápežskej rady pre rodinu, kardinálovi Enniovi Antonellimu, v ktorom ohlásil tému 7. svetového stretnutia rodín: „Rodina: práca a sviatok.“

7. svetové stretnutie rodín sa uskutoční 30. mája až 3. júna 2012 v Miláne v Taliansku. Svätý Otec pozýva k primeranej cirkevnej a kultúrnej príprave podujatiami na farskej, diecéznej a národnej úrovni, ktorých cieľom bude pravdivo a pozitívne objasniť prežívanie práce a sviatkov s osobitným zreteľom na ich dopad na konkrétny život rodín. Rada pre rodinu ponúkne konkrétne podnety k duchovnej príprave na svetové stretnutie rodín a organizačnú podporu pre účasť rodín zo Slovenska.

V ďalšej časti programu sa jej členovia zaoberali prípravou konferencie Sociálna angažovať v podpore rodín, Kurzami prípravy na manželstvo, projektom Sára – odbremeňovacie služby rodinám, manuálom k projektu Deň rodiny, prestavením projektu www.mojakomunita.sk a aktuálnymi informáciami z diecéz o aktivitách pre rodiny. Tie možno nájsť aj na www.rodina.kbs.sk -vv-

Jasovský opát 5 dní riadil kaplánov Ordinariátu OS a OZ SR

Prelát Ambróz Martin Štrbák O. Praem ako jediný aktívny opát na území Slovenska a druhý najmladší opát na svete si na 5 dní vyskúšal, aké to je riadiť a duchovne viesť naraz všetkých vojenských, policajných a väzenských kaplánov Ordinariátu Ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky. V Exercičnom dome sv. Ignáca v Prešove v dňoch 11- 15. októbra 2010 prevzal duchovné riadenie kaplánov Ordinariátu OS a OZ SR, ktorí si pod jeho vedením vykonali pravidelné duchovné cvičenia. Spoločne meditovali na tému púte do Jeruzalema. S ordinárom Mons. Františkom Rábekom sa vojenský, policajní a väzenský kapláni na záver exercícií stretli aj na svojom poslednom tohtoročnom pravidelnom odbornom zhromaždení, kde sa venovali riešeniu problematiky ich duchovnej služby v zložkách OS a OZ SR a plánovaniu aktivít na rok 2011. -tu-

Veriaci z Ordinariátu OS a OZ SR v Nitre prekročili prah kresťanskej dospelosti

Po niekoľkomesačnej duchovnej príprave pod vedením vojenských a policajných kaplánov Ordinariátu OS a OZ SR z Nitry a Bratislavy predstúpilo 17. októbra 2010 v Kostole Navštívenia Panny Márie v Nitre pred vojenského ordinára Mons. Františka Rábeka 14 birmovancov z radov dospelých príslušníkov Policajného zboru z Bratislavy a detí policajtov a vojakov z Nitry. Počas svätej omše, ktorú ordinár celebroidal spolu s policajným dekanom mjr. Pavlom Šajgalíkom, policajnými kaplánmi z Nitry a Pezinka mjr. Martinom Pitkom a kpt. Štefanom Bartkom a vojenským kaplánom por. Jozefom Michňákom udelil aj za prítomnosti najbližších príbuzných birmovancom sviatosť kresťanskej dospelosti. Mons. Rábek vo svojom príhovore upriamil pozornosť kandidátov na zmysel a cieľ pozemského života kresťana, význam sviatosti birmovania, daru Ducha Svätého a Božej pomoci v živote človeka. Mladým predložil aj príklad statočného policajta, ktorý napriek nepriaznivým okolnostiam, komunistickému režimu a osobným životným tragédiám zostal verný viere v Ježiša Krista a osobným životom tak preukázal svoju kresťanskú zrelosť. Precízne pripravená slávnosť sa niesla v dôstojnej atmosfére a svedčila o vážnom prístupe birmovancov. To ocenil aj ordinár v záverečnej reči, pričom na konci každému pobirmovanému daroval na pamiatku, ale aj ako pripomienku záväzku dospelého kresťana k modlitbe a svedectvu kresťanského života pozhnaný ruženec. Birmovanci sa ordinárovi a kaplánom poďakovali kytí-

cami kvetov a svojim birmovným tablom. Po slávnosti sa stretli pri spoločnom obede a prevzali si aj publikácie ordinárovej Mozaiky pravdy. Spoločná slávnosť udeľovania sviatosti birmovania v Nitre preukázala aj aktívnu spoluprácu miestneho policajného a vojenského kaplána a ich starostlivosť aj o rodiny a deti príslušníkov OS a OZ SR v starobylej Nitre. -tu-

Rokovali poradné orgány Ordinariátu OS a OZ SR

V dňoch 18. a 19. októbra 2010 sa v sídle Ordinariátu OS a OZ SR v Marianke uskutočnili rokovania poradných orgánov vojenského ordinára - pastoračnej a kňazskej rady. Ako prví sa s ordinárom Mons. Rábekom a jeho biskupskými vikármi a určenými kaplánmi zúčastnili aj laici Ordinariátu OS a OZ SR z radov vojakov, policajtov, príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície. Členovia pastoračnej rady poskytli ordinárovi poznatky a skúsenosti súvisiace s pastoračnou činnosťou a pastoračnými aktivitami kaplánov, problematickým svedectvom kresťanského života príslušníkov OS a OZ SR, zhodnotili uplynulé obdobie a vzniesli konkrétne podnety k skvalitneniu duchovnej služby, ako aj budovaniu aktívneho a živého spoločenstva Cirkvi v armáde, polícii, či väznicach. Podobne sa stretli s ordinárom aj delegovaní vojenský, policajní a väzenský kapláni, aby zhodnotili uplynulé obdobie činnosti a vyjadrili sa k pastoračným zámerom ordinára na nasledujúci rok. Závety zasadnutí oboch rád majú za cieľ prispieť ku skvalitneniu pastoračnej starostlivosti a duchovnej služby Ordinariátu o katolíckych veriacich v Ozbrojených silách a ozbrojených zboroch SR a ich pravidelné rokovanie je dôkazom živej komunikácie medzi ordinárom, kaplánmi i laickými veriacimi špecifickej diecézy. -tu-

Metodické dni v Spišskej diecéze

V termínoch od 5. do 13. októbra 2010 sa v jednotlivých regiónoch Spišskej diecézy uskutočnili metodické dni pre učiteľov náboženskej výchovy. Na vzdelávaní v Kežmarku, Ružomberku, Spišskej Novej Vsi, Trstenej a Poprade sa zúčastnilo približne 200 učiteľov náboženskej výchovy. Na seminároch boli prezentované ukážky z nových metodík reformných ročníkov. Formačnú prednášku pod názvom „Efektivita a afektivita práce učiteľov náboženstva v procese formácie zreých kresťanov“ predniesol riaditeľ Dku Spiš ThDr. Jozef Škanár, PhD. Marián Majzel

Stretnutie Konferencie sekulárnych inštitútov Slovenska

Dňa 16. 10. 2010 sa uskutočnilo v Žiline stretnutie vyšších moderátorov sekulárnych inštitútov na Slovensku, na ktorom zúčastnení hľadali ďalšie možnosti spolupráce s kresťanskými médiami na Slovensku, prostredníctvom ktorých by túto formu Bohu zasväteného života viac priblížili v Cirkvi u nás. Zaoberali sa i programom pastorácie povolání, na ktorom sa podieľajú aj formátori zo sekulárnych inštitútov a možnosťami spolupráce pri ohlasovaní evanjelia vo svete.

Súčasne sa v modlitbe spojili s účastníkmi prvej púte európskych sekulárnych inštitútov, ktorá sa minulý víkend, 15. - 17. 10. 2010, uskutočnila v Lurdoch. Informácie o sekulárnych inštitútoch na Slovensku nájdete na www.kbs.sk na podstránke Rehole a spoločenstvá.

Pavol Benko

Sympóziu Kruciáty oslobodenia človeka v Levoči

Od 15. do 17. októbra 2010 sa v Levoči uskutočnilo 12. celoslovenské sympóziu Kruciáty oslobodenia človeka. Piatkový program venovaný mládeži začal svätou omšou v minoritskom kostole, ktorú celebroidal a svojou homíliou sprevádzal kňaz Pavol Hudák. Po svätej omši boli chvály a adorácie pred Najsvätejšou oltárnou sviatosťou pod vedením Spoločenstva pri Katolíckej univerzite v Ružomberku. Svojou prednáškou na tému Duchovný boj zaujal zahraničný hosť Tom Edwards zo Spojených štátov. Celý piatkový program pripravilo mládežnícke spoločenstvo Pavol z Levoče.

V sobotu začalo sympóziu svätou omšou, ktorú celebroidal Mons. Štefan Sečka, spišský pomocný biskup. Nasledovali prednášky a vystúpenia, v ktorých sa rozoberala problematika foriem pomoci závislým osobám pohľadmi odborníkov i laikov. Ako prvý vystúpil Peter Komanický, ktorý zastupoval Diakoniou oslobodenia Hnutia Svetlo - Život. Po ňom vystúpila pani Stanislava Orzel z Centra poľskej Kruciáty oslobodenia človeka z Krosienka. Po jej príhovore vystúpila pani Katarína Ralbovská, ktorá pracuje v Centre hagioterapie v Zahrebe pod vedením profesora Tomislava Ivančiča.

Ďalším vzácnym hosťom bol otec Pavel Chmura – poľský minorita, kňaz, ktorý sa venuje závislým vo františkánskom centre profylaxie závislosti

v Chenčinách v Poľsku. Vo všetkých vystúpeniach rezonovala myšlienka pomáhať zotročeným závislosťou v spojení s Nebeskou Matkou Pannou Máriou a jej Synom Ježišom Kristom. S veľmi podobnými myšlienkami vystúpil popoludní aj otec Jozef Voskár z gréckokatolíckej diecéznej charity v Prešove. Mottom ich zariadenia je: "Kristova láska nás pobáda." Boh miluje všetkých a v tomto sa musíme od neho učiť a byť mu podobní. Ná záver sobotnej časti program vystúpili predstavitelia duchovno terapeutického komunity Cenacolo z Piešťan. Veľmi silne zapôsobilo na prítomných svedectvo rodičov mladého narkomana, ktorý sa dostal na liečenie len vďaka neustálym modlitbám jeho rodičov. Podali svedectvo o tom, aká je sila modlitby.

Sobotný program skončil tradičnou krížovou cestou ulicami mesta Levoča a adoráciami pred Najsvätejšou oltárnou sviatosťou v minoritskom kostole. Záverečný deň - nedeľa začal rannými chválami, po ktorých nasledovali raňajky a dopoludňajší program v ktorom vystúpil Mgr. Stanislav z Odborného liečebného ústavu psychiatrického na Prednej Hore. V svojej prednáške sa venoval problematike doliečovania závislých a spolupráce s ich rodinami. Na záver znova dostala slovo pani Katarína Ralbovská zo Záhrebu, ktorá zdôraznila najmä duchovnú úroveň človeka, odkiaľ pochádzajú všetky zranenia, ale zároveň je to oblasť, ktorú najviac podceňujeme a tam treba nechať pôsobiť silu Božieho uzdravovania.

Celoslovenské sympóziu Kruciáty oslobodenia človeka sa skončilo slávnostnou svätou omšou, ktorú celebroidal levočský dekan Mons. František Dluhoš. V svojom príhovore vyzdvihol snahu pátrov minoritov, najmä pátra Romana, ktorý sa s nevšedným zánietením venuje aktivitám smerujúcim k pomoci závislým.

Štefan Paločko

Jubilujúci kňazský seminár vydáva kalendár

Kňazský seminár sv. Františka Xaverského v Badíne pri príležitosti 20. výročia obnovy jeho činnosti v roku 1990, vydáva nástenný kalendár na kalendárny rok 2011. Kalendár vo formáte A4 okrem mien a lunárneho cyklu obsahuje kresťanské a židovské sviatky spolu s fotografiami kňazského seminára a charakteristikami dvanástich apoštolov.

V mesiacoch november a december bude kalendár k dispozícii aj na pútnickom mieste Staré Hory počas fatimských sobôt. Zakúpením kalendára, v hodnote 2,5 eur, záujemcovia prispievajú na činnosť seminára. -mv-